

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ :29/2018
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΤ'

Συνεδρίαση της 14^{ης} Φεβρουαρίου 2018

Σύνθεση

Πρόεδρος: Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Αντιπρόεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη : Ιωάννης Διονυσόπουλος, Αντιπρόεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Παρασκευάς Βαρελάς, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Βασιλική Τύρου, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Γεώργιος Ανδρέου, Ευαγγελία Σκαλτσά, Βασίλειος Κορκίζογλου, Χαράλαμπος Μπρισκόλας, Νικόλαος Καραγιώργης, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής : Ιωάννης Διονυσόπουλος, Αντιπρόεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Αριθμός ερωτήματος: Το έγγραφο ερώτημα με αριθμό πρωτ. Δ.ΑΣΦ 1170/1508793/20-11-2017 του Διοικητή του ΕΦΚΑ.

Περίληψη ερωτήματος : Ερωτάται, εάν, σε περίπτωση διακοπής της ασφάλισης μελών σωματείου φορτοεκφορτωτών του κεφαλαίου Η' με τίτλο « Ασφάλισης των φορτοεκφορτωτών» του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ, λόγω μη καταβολής εισφορών, η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση αφορά μόνο τα μέλη που παραμένουν στο εν λόγω σωματείο ή επεκτείνεται και σε εκείνα τα μέλη που απεχώρησαν απ' αυτό

και ενεγράφησαν ως μέλη άλλου υφιστάμενου και ασφαλιστικά ενήμερου σωματείου του ιδίου κεφαλαίου, όπου συνέχισαν την ασφάλισή τους μέσω αυτού.

Για το πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Στ' Τμήμα) γνωμοδότησε ως εξής :

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Από το έγγραφο του ερωτήματος και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Το Σωματείο Φορτοεκφορτωτών Λιμένος Πατρών με την επωνυμία "Η ΑΛΛΗΛ...", που διενεργούσε ασφάλιση των μελών του μέσω των διατάξεων του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ, διαλύθηκε λόγω της μη καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών εργοδοτών και εργαζομένων και ταυτόχρονα διακόπηκε η διενεργούμενη με αυτό τον τρόπο ασφάλιση των μελών του. Στη συνέχεια, το έτος 2014, τα πρώην μέλη του Σωματείου αυτού, ζήτησαν την εκ νέου υπαγωγή τους στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ βάσει των διατάξεων του αυτού Κεφαλαίου (Η') του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ. Δηλαδή, ευθύς ως αποχώρησαν από το διαλυθέν Σωματείο "Η ΑΛΛΗΛ.....", γράφτηκαν ως μέλη του αντίστοιχου Σωματείου Φορτοεκφορτωτών Λιμένος Πατρών με την επωνυμία "Ο ΗΡΑΚ...." υπό την ισχύ του ν.4093/2012 και της απόφασης που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού με αριθμό 15107/437/15-5-2013 των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Ναυτιλίας και Αιγαίου υπό τον τίτλο "*Γενικός Ενιαίος Κανονισμός Εργασίας Διεξαγωγής των Φορτοεκφορτωτικών Εργασιών Λιμένος*" (Β' 1230/21-5-2013).

2. Η Διεύθυνση Ασφάλισης του ΕΦΚΑ με το έγγραφό της με αριθμό Δ.ΑΣΦ 967/134905/11-10-2017 δέχεται ότι: α) η μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων των Διοικήσεων, κατά το άρθρο 61 παρ. 3 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ, μπορεί να επιφέρει την οριστική στέρηση των βιβλιαρίων επαγγελματικής ταυτότητας, δηλαδή τον αποκλεισμό των μελών του Σωματείου από την δυνατότητα να ασφαλιστούν σε άλλο Σωματείο με βάση τα Κεφάλαια Η' ή Ι' και μέσω αυτού στο Ίδρυμα και β) ότι η εκ νέου υπαγωγή κατά το άρθρο 62 παρ. 3 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ κατά τον νομοθέτη, συμπεριλαμβάνει και την περίπτωση των μελών του αναφερομένου

αμ

ανωτέρω Σωματείου, τα οποία για να αποφύγουν την διακοπή της ασφάλισης, λόγω μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του άρθρου 59 του Κανονισμού Ασφάλισης απασχολήθηκαν ως φορτοεκφορτωτές ως μέλη άλλου Σωματείου.

Ενόψει αυτών των πραγματικών περιστατικών, τέθηκε το ερώτημα που αναφέρεται στην πρώτη σελίδα.

II. ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

3. Στο άρθρο 22 παρ.1 του Συντάγματος ορίζεται ότι : *« Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος....»* και στην παρ. 5 ότι : *« Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει».*

4. Στα άρθρα 2 παρ. 1 εδαφ. α', 8 παρ. 5 περ. β', δ' και στ' και 26 παρ. 1, 2 και 7 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179), ορίζονται τα εξής:

« Άρθρο 2 παρ. 1 εδάφ. α' (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.4476/1965):

1. Εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου υπάγονται, υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως, υπό τους εν άρθρω 7 οριζομένους όρους και προϋποθέσεις: α) Τα πρόσωπα τα οποία εντός των ορίων της χώρας παρέχουν κατά κύριον επάγγελμα εξηρτημένην εργασίαν έναντι αμοιβής...

Άρθρο 8 παρ. 5 περ. β', δ' και στ',

5.Εργοδότης.α)...β) Θεωρούνται ως εργοδότης προκειμένου περί φορτώσεων και εκφορτώσεων: αα') Πλοίων, οι οικείοι εφοπλισταί και οι πράκτορες αλληλεγγύως, εκτός εάν αι τοιαύται εργασίαι εκτελούνται παρ' Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου, οπότε ως εργοδότης θεωρείται ο οικείος Οργανισμός. ββ') Χερσαίων και εναερίων μεταφορών, αι οικείαι επιχειρήσεις κατά τας διατάξεις κανονισμού...γ)...δ) Προκειμένου περί ησφαλισμένων αυτοτελώς εργαζομένων ή τοιούτων μη εχόντων σταθερόν εργοδότην ή απασχολουμένων δια λογαριασμόν πολλών εργοδοτών, εάν ούτοι συνέστησαν ασφαλιστικόν συνεταιρισμόν κατά το άρθρον 26§2 ως εργοδότης θεωρείται ο Συνεταιρισμός ούτος....ε)...στ) Για τεχνικό έργο που εκτελείται από τον κύριο αυτού με τη μεσολάβηση προσώπων με τα οποία αυτός συνεβλήθη και τα οποία αναλαμβάνουν την εκτέλεση τμήματος ή του συνόλου του έργου, εφόσον τα πρόσωπα που μεσολαβούν προσλαμβάνουν και αμείβουν τους απασχολούμενους σε αυτό, εργοδότες

θεωρούνται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ο κύριος του έργου και όλα τα μεσολαβούντα πρόσωπα. (η περ. στ', που είχε αρχικά τροποποιηθεί από το άρθρο 1 παρ. 8 του ν.825/1978 - Α' 189, τίθεται όπως στη συνέχεια αντικαταστάθηκε ως άνω από το εδάφιο β' της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν.2972/2001 - Α' 291).

Άρθρο 26 παρ. 1, 2 και 7

1. Δια την καταβολήν των εισφορών των ησφαλισμένων ευθύνεται επί παρεχόντων εξηρητημένην εργασίαν ο εργοδότης και επί αυτοτελώς εργαζομένων οι ίδιοι ή ο κατά το άρθρον 8§5 εδ. δ' ασφαλιστικός Συνεταιρισμός. Ο εργοδότης υποχρεούται δια την καταβολήν των εισφορών και των ησφαλισμένων των μη αμειβομένων εν όλω ή εν μέρει υπ' αυτού. Εργοδότες, που απασχολούν από κοινού τον ίδιο μισθωτό ή εκμεταλλεύονται την ίδια επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που αναγράφονται στην παρ. 5 του άρθρου 8, ευθύνονται εις ολόκληρον". Άρνησις του ησφαλισμένου προς καταβολήν της βαρυνούσης αυτόν εισφοράς, αποτελεί λόγον καταγγελίας της συμβάσεως, άνευ οιασδήποτε αποζημιώσεως. Πλείονες εργοδότες εκμεταλλευόμενοι την αυτήν επιχείρησιν, συμπεριλαμβανομένων και των εν άρθρω 8 παράγραφος 5 περιπτώσεων, ευθύνονται εις ολόκληρον». (Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1, τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 παρ. 1 του ν.1902/1990).

2. Δι' ησφαλισμένους μη έχοντας σταθερόν εργοδότην ως και επί αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων δύνανται κατά τας διατάξεις κανονισμού, οσάκις συντρέχουν ειδικαί προς τούτο συνθήκαι, να θεσπισθή ίδιον σύστημα καταβολής των εισφορών μη αποκλειομένης της επιβολής εις τούτους της υποχρεώσεως προς σύστασιν ασφαλιστικού συνεταιρισμού, όστις θα υπέχη έναντι του Ι.Κ.Α., την ευθύνην εργοδότη δια την καταβολήν των εισφορών.

7. Η παρά του εργοδότη μη καταβολή των εισφορών, δεν συνεπάγεται δια τον ησφαλισμένον στέρησιν ή μείωσιν των δικαιωμάτων αυτού επί των παροχών, επιφυλασσομένης πάντως της εφαρμογής της διατάξεως της § 8 του παρόντος».

5. Περαιτέρω, ο Κανονισμός Ασφάλισης του ΙΚΑ (απόφαση του Υπουργού Εργασίας ΑΥΕ 55575/1479/18-11-1965 (Β' 816), ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 55 παρ. 2 του ν.4387/2016, εξακολουθεί να ισχύει και μετά την έναρξη λειτουργίας την 1^η Ιανουαρίου 2017 του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (εφεξής Ε.Φ.Κ.Α.) για τους ασφαλισμένους του ενταχθέντος σε αυτόν ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στο Κεφάλαιο Η' και στα άρθρα

69 ΓΧ

57–64 με τίτλο « Ασφάλισης των φορτοεκφορτωτών» ρυθμίζει το θέμα των ασφαλιζόμενων προσώπων (άρθρο 57), τους υπόχρεους προς καταβολή εισφοράς και τον τρόπο είσπραξης (άρθρο 58), τον υπολογισμό των εισφορών, (άρθρο 59), τις υποχρεώσεις Δ.Σ Σωματείων, Συνεταιρισμών και Διαχειριστών και τις κυρώσεις (άρθρο 61), την αναστολή και διακοπή της ασφάλισης (άρθρο 62) κλπ., ενώ στο Κεφάλαιο Ι' «Ασφάλισης μέσω Σωματείων, Συνεταιρισμών ή Συνεργατικών Κατηγοριών τινών Μισθωτών» ρυθμίζει την ασφάλιση κατηγοριών προσώπων που παρέχουν εξαρτημένη εργασία σε μη σταθερό εργοδότη (άρθρο 71 παρ. 1) και ανήκουν σε αναγνωρισμένα σωματεία, συνεταιρισμούς ή συνεργατικές, των οποίων οι διοικήσεις (ή προκειμένου για συνεργατικές οι εκπροσωπούντες αυτές) μεσολαβούν στην είσπραξη της αμοιβής των μελών τους για την παρεχόμενη εργασία τους (άρθρο 72 παρ. 1).

6. Οι ειδικότερες κρίσιμες διατάξεις του παραπάνω Κανονισμού για την εξεταζόμενη υπόθεση, είναι οι περιλαμβανόμενες στο Κεφάλαιο Η' των άρθρων 57, 58, 59 παρ.4, 61, και 62, που ορίζουν τα ακόλουθα:

7. Στο άρθρο 57, ορίζεται ότι κατά τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού, ασφαλίζονται οι εργάτες φορτοεκφορτώσεων, ως τέτοιων νοουμένων και όλων των, κατά την κείμενη νομοθεσία περί φορτοεκφορτωτικών εργασιών Λιμένος και Ξηράς, κατηγοριών μισθωτών και συναφών προς τις φορτοεκφορτώσεις εργασιών, όπως παραλαβής και παράδοσης εμπορευμάτων, ζύγισης, ταξινόμησης, διαλογής, φύλαξης κλπ. αυτών, εφοδιασμένων με τις προβλεπόμενες από τις σχετικές, περί επαγγελματικών ταυτοτήτων, διατάξεις.

8. Στο άρθρο 58, ορίζεται ότι οι διοικήσεις των Σωματείων ή Συνεταιρισμών, ενεργούν ως εντολοδόχοι του Ιδρύματος και για λογαριασμό αυτού υποχρεούνται όπως εισπράττουν: 1) την εργοδοτική μερίδα της ασφαλιστικής εισφοράς από τους εργοδότες φορτωτές ή παραλήπτες των εμπορευμάτων ή ειδών μαζί με τα εισπραττόμενα από αυτούς εργατικά δικαιώματα, προσαυξημένα κατά το ποσοστό αυτής και 2) την εργατική μερίδα της ασφαλιστικής εισφοράς από τις καταβαλλόμενες στα μέλη του Σωματείου ή Συνεταιρισμού αμοιβές και η οποία υπολογίζεται με το νόμιμο εκάστοτε ποσοστό ασφαλιστρού στο τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής

κλάσης κατάταξης των αποδοχών τους, που προκύπτει από τον αριθμό ημερών εργασίας κατά μήνα τις οποίες καθορίζει το Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

9. Στο άρθρο 59 παρ. 4 (όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών με αριθμό Β1/21/21/908 της 16/21 Δεκ. 1967 – Β' 127 και Διόρθ. Ημάρτημ. Β' 12 της 14 Ιαν. 1977), ορίζεται ότι: *«4. Τα Σωματεία και Συνεταιρισμοί υπέχουν έναντι του Ιδρύματος απάσας τας ευθύνες του εργοδότη, ευθυνόμενα, κατά τα εν άρθρω 8 § 5 εδ. στ' του α.ν 1846/1951 οριζόμενα, αλληλεγγύως μετά των φορτωτών και παραληπτών των εμπορευμάτων, ή ειδών εν περιπτώσει μη καταβολής εκ μέρους των τελευταίων τούτων της εργοδοτικής εισφοράς»*

10. Στο άρθρο 61 απαριθμούνται οι υποχρεώσεις με τις οποίες βαρύνονται έναντι του Ιδρύματος τα μέλη των διοικήσεων των Σωματείων ή Συνεταιρισμών, καθώς επίσης και οι επιβαλλόμενες σε αυτά κυρώσεις, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης (παράβασης δηλαδή) εκ μέρους τους των ανωτέρω υποχρεώσεών τους. Ειδικότερα προβλέπονται τα ακόλουθα:

«1. Αι διοικήσεις των Σωματείων ή Συνεταιρισμών μεριμνούν διά την καταβολήν εις το Ι.Κ.Α. των παρά των εργοδοτών φορτοεκφορτωτών και παραληπτών των εμπορευμάτων ή ειδών και παρά των ησφαλισμένων εισπραττομένων ασφαλιστικών εισφορών, διαχειρίζονται τας χορηγουμένας εις το Σωματεϊόν ή τον Συνεταιρισμόν υπό του Ιδρύματος αποδείξεις εισπράξεως της εργοδοτικής εισφοράς και τηρούν τα κατά την επομένην παράγραφον στοιχεία.

2. Αι αυταί διοικήσεις των Σωματείων και Συνεταιρισμών φορτοεκφορτωτών υποχρεούνται όπως: α) Χρησιμοποιούν διά την είσπραξιν ...στ)...

3. Η υπό των μελών των Διοικήσεων των Σωματείων ή Συνεταιρισμών φορτοεκφορτωτών παράβασις των εκ των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου υποχρεώσεών των, ιδία δε η μη εμπρόθεσμος κατάθεσις εις την Υπηρεσίαν του Ιδρύματος των παρά των εργοδοτών φορτωτών και παραληπτών των εμπορευμάτων και ειδών και παρά των ησφαλισμένων εισπραχθεισών ασφαλιστικών εισφορών ή η παραποίησης ή αλλοίωσις ή μεταβολή των επί των αποδείξεων εισπράξεως των εισφορών αναγραφομένων ποσών ή η μη έκδοσις αποδείξεως του Ιδρύματος

FX

δι' εισηπραχθέντα εργατικά δικαιώματα, θεωρούνται παραβάσεις του εγκεκριμένου Κανονισμού εργασίας του Σωματείου ή Συνεταιρισμού. Κατά των τοιούτων παραβατών εγκλήσει του ΙΚΑ επιβάλλονται υπό των αρμοδίων Επιτροπών ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων αι υπό των διατάξεων των περί φορτοεκφορτώσεων Νόμων και υπό τας εν αυταίς προϋποθέσεις προβλεπόμεναι πειθαρχικαί ποιναί του προστίμου ή της προσκαίρου ή οριστικής στερήσεως του βιβλιαρίου επαγγελματικής ταυτότητας, ανεξαρτήτως των λοιπών υπό των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού προβλεπομένων κυρώσεων».

11. Στο άρθρο 62 απαριθμούνται οι περιπτώσεις με την συνδρομή των οποίων αναστέλλεται (παρ. 1) και διακόπτεται (παρ. 2) η ασφάλιση των φορτοεκφορτωτών που είναι μέλη Σωματείου ή Συνεταιρισμού. Ειδικότερα στην παρ. 2 στοιχεία α', β' και γ', όπως το στοιχείο γ' ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την απόφαση Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών με αριθμό Β1/21/21/908 της 16/21 Δεκ. 1976 (Β' 1527) ορίζεται ότι: *«Η κατά τας διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ασφάλισης διακόπτεται: α) Εφ' όσον το ασφαλιζόμενον πρόσωπον παύει να είναι μέλος του Σωματείου ή Συνεταιρισμού. β) Εφ' όσον το Δ.Σ. των Σωματείων ή Συνεταιρισμών ή οι διαχειρισταί τούτων παραβούν τας υποχρεώσεις του άρθρ. 1¹ του παρόντος. Η διακοπή της ασφαλίσεως², δι' όλα τα μέλη του Σωματείου ή Συνεταιρισμού επέρχεται από της παρελεύσεως απράκτου δεκαπενθημέρου προθεσμίας από της ειδικής προσκλήσεως προς εκπλήρωσιν των ανωτέρω υποχρεώσεων. Η πρόσκλησις ανακοινούται υπό του Ι.Κ.Α. και εις την αρμοδίαν*

¹ Εκ παραδρομής αναφέρεται σ' αυτή τη διάταξη, το άρθρο 1, ενώ το ορθό είναι το άρθρο 61 (βλ. την παρατήρηση αυτή στην υποσημείωση 1079^α της σελ. 411 υπό το άρθρο 62 του Κ.Α. του ΙΚΑ, στην "Κωδικοποίηση Ασφαλιστικής νομοθεσίας Ι.Κ.Α. - Ι.Κ.Α. Τ.Ε.Α.Μ. Ε.Τ.Ε.Α.Μ. Ο.Α.Ε.Δ.", των Φ. Χατζηδημητρίου - Γ. Ψηλού).

² Η διακοπή αυτή επέρχεται στις περιπτώσεις που: 1) δεν χρησιμοποιούνται για την είσπραξη των εργοδοτικών δικαιωμάτων επί των διενεργουμένων φορτοεκφορτώσεων, αποκλειστικά και μόνο οι προβλεπόμενες στο άρθρο 58 παρ. 2 αποδείξεις, 2) δεν υποβάλλονται στο ΙΚΑ επικυρωμένα αντίγραφα των εγκεκριμένων καταστατικών των Σωματείων ή Συνεταιρισμών, καθώς και των τυχόν τροποποιήσεών τους, 3) δεν ανακοινώνονται στο αρμόδιο Υποκατάστημα του Ιδρύματος τυχόν εγγραφές νέων μελών, καθώς και διαγραφές παλαιών, 4) δεν υποβάλλονται κατά μήνα στοιχεία των απασχολουμένων μελών τους, καθώς και των μη απασχοληθέντων τέτοιων, λόγω ασθένειας, απουσίας κ.λ.π.), 5) δεν τηρούνται και δεν θεωρούνται στο ΙΚΑ τα οριζόμενα με απόφαση του Διοικητή του βιβλία εσόδων και εξόδων και 6) παρεμποδίζεται ο έλεγχος των διαχειριστικών στοιχείων.

Επιτροπήν ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων.³ γ) Εφ' όσον το Σωματείον ή ο Συν/σμός καθυστερεί την καταβολήν των περί των τα δεύτερον και τρίτον εδάφια της § 2 του άρθρ. 59 του παρόντος εισφορών, μετά των επ' αυτών προσθέτων τελών πέραν των δύο μηνών από της λήξεως και του επομένου ημερολογιακού έτους από του έτους εις ό αφορούν αύται. Η διακοπή της ασφαλίσεως επέρχεται δι' άπαντα τα μέλη του Σωματείου ή Συνεταιρισμού από της λήξεως της κατά τα ως άνω προθεσμίας. Εις τας ανωτέρω υπό στοιχεία β' και γ' περιπτώσεις των μελών του Σωματείου ή Συν/σμού εκ νέου υπαγωγή εις την ασφάλισιν πραγματοποιείται κατά τας διατάξεις του κεφαλαίου Ι' του παρόντος Κανονισμού και εφ' όσον εκπληρωθούν άπασαι αι δια τον μέχρι της διακοπής της ασφαλίσεως χρόνον υποχρεώσεις προς το Ίδρυμα, δεν δύναται δε να άρξηται αύτη προ της παρελεύσεως εξαμήνου από της διακοπής της. Εάν όμως τα Σωματεία ή οι Συν/σμοί ή το Δ.Σ. αυτών εκπληρώσουν τας μέχρι της διακοπής της ασφαλίσεως υποχρεώσεις των εντός τριμήνου από ταύτης, η κατά τας διατάξεις του Κεφαλαίου Ι' ασφάλις αυτών δύναται να συνεχισθή από της κατά τ' ανωτέρω διακοπής αυτής.» (Το στοιχείο γ' τίθεται όπως αντικαταστάθηκε ως άνω με την απόφαση Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών με αριθμό Β1/21/21/908 της 16/21 Δεκ. 1976 - Β' 1527).

³ Το τελευταίο εδάφιο της διάταξης του εν λόγω στοιχείου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του Κ.Α. ΙΚΑ, ρητά ορίζει ότι: "Η πρόσκλησις ανακοινούται υπό του Ι.Κ.Α. και εις την αρμοδίαν Επιτροπήν ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων", ωστόσο όμως, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι αυτό έπαψε να ισχύει, μετά την κατάργηση των επιτροπών αυτών, με την παράγραφο 9 της υποπαραγράφου ΙΑ.7 του άρθρου Πρώτου του ν.4093/2012, το οποίο κατήργησε, τόσο το ν.δ 1254/1949, όσο και το π.δ της 4/9 Μαρτίου 1932 (Α' 64) και τον Κωδικοποιημένο Νόμο 5167/1932, με τα άρθρα 2 των οποίων είχαν συσταθεί επιτροπές ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων σε κάθε πόλη και σε κάθε λιμένα αντίστοιχα, ενώ επίσης κατήργησε και τα άρθρα 11 και 12 του π.δ/τος 369/1989 (Α' 164) που προσδιόριζαν τη σύνθεση των επιτροπών αυτών. Αν και η κατάργηση των εν λόγω επιτροπών, των οποίων οι αρμοδιότητες σαφώς και περιόριζαν την άσκηση του επαγγέλματος του φορτοεκφορτωτή, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι είχε επέλθει ήδη από την έναρξη ισχύος της παραγράφου 16 του άρθρου 14 του ν.4038/2012 "Επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015" (Α' 14), που αντικατέστησε το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του ν.3919/2011 "Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων" (Α' 32), ορίζοντας ότι καταργούνται διατάξεις νόμων, κανονιστικών πράξεων και ερμηνευτικών εγκυκλίων που αντιβαίνουν στην ελεύθερη πρόσβαση και ακώλυτη άσκηση των επαγγελμάτων, μεταξύ των οποίων και εκείνου του φορτοεκφορτωτή (Κ. Αγραπιδάς "Οι φορτοεκφορτωτικές δραστηριότητες και οι εργασιακές σχέσεις των φορτοεκφορτωτών σε λιμένα και σε ξηρά σύμφωνα με το Εθνικό και Ευρωπαϊκό Δίκαιο - Η άρση των περιορισμών στις φορτοεκφορτωτικές δραστηριότητες και εργασίες σε λιμένα και σε ξηρά", έκδ. 2015, σελ. 57 επ.).

ΓΧ

12. Περαιτέρω, στην υποπαράγραφο 7 της παραγράφου ΙΑ του άρθρου Πρώτου του ν.4093/2012 *"Ρυθμίσεις για το επάγγελμα του φορτοεκφορτωτή, τις επιχειρήσεις προσωρινής απασχόλησης, τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας για την εφαρμογή των νόμων 3919/2011 και 4038/2012"* (Α' 222) και ειδικότερα στην παρ. 1 ορίζεται ότι όλες οι σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία φορτοεκφορτωτικές εργασίες, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς της χρήσης του τόπου φόρτωσης (όπως για παράδειγμα είναι οι κεντρικές αγορές, τα λιμάνια κλπ., πλην των λιμενικών ζωνών του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης) εκφόρτωσης, μεταφοράς και στοιβασίας των εμπορευμάτων ή άλλων κινητών πραγμάτων, διενεργούνται (με την εξαίρεση των αναφερομένων, στην παράγραφο 2 του ως άνω άρθρου κατηγοριών φορτοεκφορτωτικών εργασιών) από εργαζόμενους που είναι εφοδιασμένοι με την προβλεπόμενη στην παράγραφο 4 του εν ίδιου άρθρου άδεια άσκησης του επαγγέλματος του φορτοεκφορτωτή ξηράς ή λιμένα, για την απόκτηση της οποίας από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικά στο πρόσωπο του ενδιαφερόμενου οι προβλεπόμενες στην αυτή παράγραφο (4) προϋποθέσεις οι οποίες τον καθιστούν ικανό να εγγραφεί στο Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών (Μητρώο Α' ή Β'). Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 της υποπαράγραφου ΙΑ.7 του άρθρου Πρώτου του ως άνω νόμου 4093/2012,ορίζει: *«3. Ως προς την κοινωνικοασφαλιστική προστασία αυτών, οι φορτοεκφορτωτές ασφαλίζονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και η ασφαλιστική τους σχέση διέπεται από την οικεία νομοθεσία που διέπει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τους κανονισμούς αυτού».*

13. Επί πλέον, με την παράγραφο 5 του ίδιας διάταξης ορίσθηκε ότι: *«οι εφοδιασμένοι νομίμως μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου (ήτοι του ν.4093/2012) με βιβλιάρια επαγγελματικής ταυτότητας φορτοεκφορτωτή ξηράς ή λιμένα (μεταξύ των οποίων και τα μέλη Σωματείων κλπ.) εγγράφονται αυτοδικαίως στο Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών (Μητρώο Β') με μόνη την υποβολή σχετικής αίτησης στην αρμόδια υπηρεσία, λαμβάνοντας άμεσα τη βεβαίωση σύμφωνα με το β' εδάφιο της παραγράφου 4 του ανωτέρω νόμου, η οποία ισοδυναμεί με το βιβλιάριο»* (εννοείται επαγγελματικής ταυτότητας). Από τη χορήγηση λοιπόν της εν λόγω βεβαίωσης, παύει να ισχύει το βιβλιάριο επαγγελματικής ταυτότητας φορτοεκφορτωτή ξηράς ή λιμένος.

14. Η παράγραφος 4 του άρθρου 9 της κατ' εξουσιοδότηση της υποπαραγράφου ΙΑ.7 του άρθρου Πρώτου του ως άνω νόμου 4093/2012 εκδοθείσας απόφασης, με αριθμό 15107/437/15-5-2013 των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Ναυτιλίας και Αιγαίου υπό τον τίτλο «Γενικός Ενιαίος Κανονισμός Εργασίας Διεξαγωγής των Φορτοεκφορτωτικών Εργασιών Λιμένος» (Β' 1230) ορίζει: «...4. Οι φορτοεκφορτωτές, όπως προβλέπεται από το εδάφιο 3 της παρ. ΙΑ.7 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/12, όπως ισχύει, ασφαλίζονται στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, σύμφωνα με την ακολουθούμενη οικεία νομοθεσία που διέπει το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ και τον Κανονισμό Ασφαλείας του ΙΚΑ. Οι φορτοεκφορτωτές ενεργούν κατά πλάσμα δικαίως εργοδότες, έχουν την ευθύνη της είσπραξης και απόδοσης των υπέρ ΙΚΑ εργοδοτικών και εργατικών εισφορών. Σε περίπτωση εξηρητημένης εργασίας την παραπάνω ευθύνη έχουν οι εργοδότες αυτών».

15. Συναφώς, η παράγραφος 4 του άρθρου 9 της, επίσης κατ' εξουσιοδότηση της εν λόγω υποπαραγράφου ΙΑ.7, εκδοθείσας απόφασης με αριθμό 460/15662/20-5-2013 των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, υπό τον τίτλο «Γενικός Ενιαίος Κανονισμός Εργασίας Διεξαγωγής των Φορτοεκφορτωτικών Εργασιών Ξηράς» (Β' 1225) ορίζει: «...4. Οι φορτοεκφορτωτές, όπως προβλέπεται από το εδάφιο 3 της παρ. ΙΑ.7 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/12, όπως ισχύει, ασφαλίζονται στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, σύμφωνα με την ακολουθούμενη οικεία νομοθεσία που διέπει το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ και τον Κανονισμό Ασφαλείας του ΙΚΑ. Οι φορτοεκφορτωτές ενεργούν ως πλάσμα δικαίου εργοδότες, έχουν την ευθύνη της είσπραξης και απόδοσης των υπέρ ΙΚΑ εργοδοτικών και εργατικών εισφορών. Σε περίπτωση εξηρητημένης εργασίας την παραπάνω ευθύνη έχουν οι εργοδότες αυτών».

16. Σημειώνεται τέλος, ότι οι παρ. 1 έως 8 και 10 της υποπαραγράφου ΙΑ.7 της παρ. ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) καταργήθηκαν με την παράγραφο 6 του άρθρου 6 του ν. 4455/2017 «Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών, Εθνικό Μητρώο Ιδιωτικών Φορέων Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις» (Α' 22), πλην όμως, αφενός οι διατάξεις του νέου αυτού νόμου είναι ταυτόσημες με τις καταργούμενες, αφετέρου, εφαρμοστέες στην υπό εξέταση περίπτωση είναι οι διατάξεις του

Γ.Χ

Δ

προγενέστερου καθεστώτος, ήτοι αυτού του καταργηθέντος ν.4093/2012, που ίσχυε κατά το έτος 2014.

ΙΙΙ. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ.

17. Κατά την συζήτηση μεταξύ των μελών του Τμήματος, διαμορφώθηκαν δύο γνώμες. Σύμφωνα με την πλειοψηφήσασα γνώμη που σχηματίστηκε από τον Πρόεδρο του Τμήματος, Ιωάννη-Κωνσταντίνο Χαλκιά, Αντιπρόεδρο του ΝΣΚ, και τους Γεώργιο Κανελλόπουλο, Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, Βασίλειο Κορκίζογλου, Ευαγγελία Σκαλτσά, Χαράλαμπο Μπρισκόλα και Νικόλαο Καραγιώργη, Νομικούς Συμβούλους του Κράτους, (ψηφοί 7), από τις προαναφερθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται και την υπαγωγή σ' αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος, συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

18. Από την συνδυασμένη ερμηνεία των διατάξεων της διέπουσας το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας και ειδικότερα στο άρθρο 2 παρ. 1 εδάφ. α' του α.ν.1846/1951 (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.4476/1965), σαφώς προκύπτει ότι, εάν σε συγκεκριμένο πρόσωπο, συντρέχουν οι κατά νόμο προϋποθέσεις για ασφάλιση στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (παροχή εξαρτημένης εργασίας έναντι αμοιβής, κατά κύριο επάγγελμα), ο ασφαλιστικός δεσμός, μεταξύ του εργαζόμενου και του Ιδρύματος, ιδρύεται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως (*ipso jure*), δηλαδή ατύπως και αυτομάτως, χωρίς να απαιτείται περί αυτού συμφωνία των μερών (ασφαλισμένου, εργοδότη) ή, για το σαφέστερο, και παρά τη θέληση αυτών και μάλιστα χωρίς την προηγούμενη εγγραφή του ενδιαφερομένου στα μητρώα του ΙΚΑ ή την καταβολή εισφορών⁴.Τούτο δε, διότι, τόσο το γενικό θέμα της ασφαλιστικής σχέσης, όσο και τα επί μέρους θέματα που γεννιούνται από τη σχέση αυτή, μεταξύ των οποίων και αυτό της καταβολής των εισφορών και της είσπραξής τους, από τους ασφαλιστικούς Οργανισμούς, ρυθμίζονται καθαρά από κανόνες δημόσιας τάξης και δεν

⁴ Γνωμ. Ολομ. ΝΣΚ 64/2006.

συγχωρείται καμία διαφορετική ρύθμιση με ιδιωτική πρωτοβουλία, πέραν αυτής που καθιερώνει ο νόμος.⁵

19. Επομένως, για να δημιουργηθεί ασφαλιστικός δεσμός του εργαζόμενου με το ΙΚΑ, αρκεί η παροχή εκ μέρους του πρώτου εργασίας υποχρεωτικώς ασφαλιστέας στο Ίδρυμα, ασχέτως αν είναι νόμιμη ή όχι η εργασιακή σχέση, (αφού το καίριο είναι η πραγματική κατάσταση που δημιουργείται από την παροχή εξαρτημένης εργασίας⁶) και αδιαφόρως του εάν καταβλήθηκαν ή όχι οι αντίστοιχες εισφορές από τον εργοδότη, ή αν τελικώς απαλλάχθηκε αυτός από την καταβολή τους στο Ίδρυμα (αφού ακόμη και επί τέτοιας απαλλαγής του τελευταίου για οποιοδήποτε λόγο, δεν θίγονται τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.⁷

20. Σημειώνεται ότι κατά την ορθή ερμηνεία του άρθρου 55 του ν.4387/2016 (Α' 85), το αυτοδίκαιο της ασφάλισης στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξακολουθεί να ισχύει και μετά την ένταξη του φορέα αυτού στον Ε.Φ.Κ.Α. (ο οποίος άρχισε να λειτουργεί από 1-1-2017), παρά την άστοχη, νομοτεχνικά, διατύπωση του εν λόγω άρθρου, το οποίο, με την μεν παράγραφο 1 αυτού αναφέρεται μόνο στο "υποχρεωτικό" του χαρακτήρα της ασφάλισης των ασφαλισμένων στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς (στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), παραλείποντας να κάνει ειδική μνεία και στο «αυτοδίκαιο» της ασφάλισης στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (στο οποίο η ασφάλιση πριν την ένταξή του στον Ε.Φ.Κ.Α., δεν ήταν μόνο υποχρεωτική, αλλά και αυτοδίκαιη), με την δε παράγραφο 2 αυτού ορίζει ότι: *"Οι ασφαλισμένοι των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων.....εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτών, όπως ισχύουν, εκτός όσων ειδικά ορίζει με τις διατάξεις του ο παρών νόμος"*, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει στο συμπέρασμα, ότι η διάταξη της παραγράφου 1, ορίζουσα ότι η ασφάλιση σε όλους τους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, είναι υποχρεωτική, τροποποίησε τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 εδάφ. α' του

⁵ Αντ. Πετρόγλου, «Δίκαιον Κοινωνικών Ασφαλίσεων», έκδ. 1977 τ. Α' παρ. 59 σελ. 147 και παρ. 63-64 σελ. 151-154.

⁶ ΣΤΕ. 4449/1995 ΕΔΚΑ 1996 σελ. 43

⁷ Ad hoc Γνωμ. Ολομ. ΝΣΚ 64/2996, ΣΤΕ 1911/1993 ΕΔΚΑ 1994 σελ. 155, 2986/1990 ΕΔΚΑ 1991. σελ. 623, Δ.Πρωτ.Αθηνών 10613/1998 ΕΔΚΑ 2000. σελ. 873, Κ. Κρεμαλή, ό.π. σελ. 139, του ιδίου: Δίκαιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων 1985 σελ. 194 επ, Αντ. Πετρόγλου ό.π. σελ. 147.

✕
✓

α.ν.1846/1951, απαλείφοντας απ' αυτή τη λέξη «αυτοδικαίως». Όμως, το ανωτέρω δεν ισχύει αφού εάν ο κοινωνικοασφαλιστικός νομοθέτης ήθελε να καταργήσει με την διάταξη του άρθρου 55 του ν.4387/2016 το αυτοδίκαιο της ασφάλισης στον ΕΦΚΑ, θα το προέβλεπε ρητά με την διάταξη αυτή.

21. Ωστόσο, τα όσα αναπτύχθηκαν ανωτέρω, αναφορικά με το υποχρεωτικό και αυτοδίκαιο της ασφάλισης στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, δεν εφαρμόζονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που ρυθμίζονται διαφορετικά με ρητές διατάξεις. Στις ειδικές αυτές κατηγορίες ασφαλισμένων, των οποίων οι συνθήκες εργασίας δεν επιδέχονται την εφαρμογή των αρχών αυτών, εντάσσονται, μεταξύ άλλων, και οι φορτοεκφορτωτές που επιλέγουν την ασφάλισή τους μέσω των ενώσεων προσώπων των Κεφαλαίων Η' και Ι' του Κανονισμού Ασφαλίσεως ΙΚΑ⁸. Για να δημιουργηθεί ασφαλιστικός δεσμός των εργαζομένων αυτής της κατηγορίας με το Ίδρυμα, δεν αρκεί μόνο η παροχή εκ μέρους τούτων εργασίας φορτοεκφορτώσεων ξηράς ή λιμένος, αλλά απαιτείται (ως πρόσθετη διατύπωση) η εγγραφή τους ως μελών των εν λόγω ενώσεων και υπό την προϋπόθεση, βεβαίως, ότι δεν απαγορεύεται, από τις κείμενες περί ΙΚΑ διατάξεις, η ασφάλισή τους μέσω των ενώσεων αυτών.

22. Οι φορτοεκφορτωτές ξηράς και λιμένων, που διέπονται από την περί φορτοεκφορτωτών νομοθεσία και είναι μέλη αναγνωρισμένων σωματείων ή συνεταιρισμών, εντάσσονται, όπως εκτέθηκε, σε ιδιαίτερο ασφαλιστικό καθεστώς του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. Οι διοικήσεις των αναγνωρισμένων σωματείων ή συνεταιρισμών, των φορτοεκφορτωτών μεσολαβούν στην είσπραξη της αμοιβής των μελών τους για την παρεχόμενη από αυτούς εργασία. Αυτοί εργάζονται κατά ομάδες σε φορτοεκφορτωτικές εργασίες για λογαριασμό διαφόρων φορτωτών ή παραληπτών εμπορευμάτων, συνάπτουν ατομική σύμβαση εργασίας με τον φορτοπαραλήπτη, και η μεσολάβηση της διοίκησης του σωματείου ή του συνεταιρισμού στους φορείς των επιχειρήσεων, για τη σύναψη της σχέσης αυτής, έχει τη μορφή αντιπροσώπου. Η ασφάλισή τους είναι αυτοδίκαιη και υποχρεωτική, επερχόμενη από την εγγραφή του σωματείου στο οικείο βιβλίο του Πρωτοδικείου ή την έγκριση του καταστατικού του

⁸ Φ. Χατζηδημητρίου – Γ. Ψηλός, Ασφαλιστική νομοθεσία ΙΚΑ, 2^η έκδοση 1991, παρ. 57, σελ. 185.

συνεταιρισμού και, προκειμένου για τα μέλη που εγγράφονται σε αυτά μετά τη σύστασή τους, από την εγγραφή τους⁹.

23. Υπό το καθεστώς ισχύος των διατάξεων του ν.4093/2012, που εφαρμόζονται στην υπό κρίση περίπτωση, τα πρόσωπα που είναι δυνατό να απασχολούνται ως φορτοεκφορτωτές, είναι τα υποχρεωτικώς εγγεγραμμένα στο Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών, το οποίο προβλέπουν οι διατάξεις του νόμου αυτού (αλλά και του ν.4455/17) και αυτά μπορούν να απασχολούνται, είτε ως μέλη ένωσης προσώπων (σωματείου, συνεταιρισμού του Κεφαλαίου Η' του ανωτέρω Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, άρθρα 57-64 ή σωματείου, συνεταιρισμού και συνεργατικής του Κεφαλαίου Ι' - άρθρα 71-79 του ίδιου Κανονισμού), είτε με σχέση εξαρτημένης εργασίας για λογαριασμό εργοδότη, είτε ως ελεύθεροι φορτοεκφορτωτές, μέσω δηλαδή ατομικής άσκησης επαγγέλματος (βλ. σχετικά και το απευθυνόμενο έγγραφο προς το Περιφερειακό Υποκατάστημα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Πάτρας με αριθμό πρωτ. Α22/409/5/8-9-2015 της Γενικής Δ/σης Ασφάλισης και Εσόδων – Τμήμα Ειδικών Θεμάτων).

24. Συναφώς, το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 της υποπαραγράφου ΙΑ.7 του άρθρου Πρώτου του ως άνω νόμου 4093/2012, καθώς και: α) η παράγραφος 4 του άρθρου 9 της κατ' εξουσιοδότηση της εν λόγω υποπαραγράφου ΙΑ.7 εκδοθείσας απόφασης με αριθμό 15107/437/15-5-2013 των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Ναυτιλίας και Αιγαίου υπό τον τίτλο «*Γενικός Ενιαίος Κανονισμός Εργασίας Διεξαγωγής των Φορτοεκφορτωτικών Εργασιών Λιμένος*» (Β' 1230) και β) η παράγραφος 4 του άρθρου 9 της, επίσης κατ' εξουσιοδότηση της εν λόγω υποπαραγράφου ΙΑ.7, εκδοθείσας απόφασης με αριθμό 460/15662/20-5-2013 των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, υπό τον τίτλο «*Γενικός Ενιαίος Κανονισμός Εργασίας Διεξαγωγής των Φορτοεκφορτωτικών Εργασιών Ξηράς*» (Β' 1225) ρητά παραπέμπουν, όσον αφορά στην ασφαλιστική σχέση και στην εν γένει κοινωνικοασφαλιστική προστασία των ασφαλιζομένων στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ φορτοεκφορτωτών, στην οικεία νομοθεσία, καθώς και στους κανονισμούς του Ιδρύματος. Άρα, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι τελευταίοι αυτοί κανονισμοί ισχύουν

⁹ Φ. Χατζηδημητρίου – Γ. Ψηλός, Ασφαλιστική νομοθεσία ΙΚΑ, 2^η έκδοση 1991, παρ. 57, σελ. 185.

ΓΧ
Ω

όπως τροποποιούνται με τις διατάξεις του ν.4093/2012 και των πιο πάνω δύο υπουργικών αποφάσεων.

25. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι, στο ιδιαίτερο ασφαλιστικό καθεστώς που θεσπίζουν οι διατάξεις του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (ασφάλιση φορτοεκφορτωτών ξηράς και λιμανιών μέσω σωματείων ή συνεταιρισμών), εντάσσονται τα πρόσωπα εκείνα που είναι εφοδιασμένα, όχι με τις αναφερόμενες στο άρθρο 57 του Κεφαλαίου τούτου, επαγγελματικές ταυτότητες, τις οποίες προέβλεπε το, καταργηθέν με το ν.4093/2012, ν.δ 1254/1949, αλλά με την σχετική άδεια άσκησης του εν λόγω επαγγέλματος του φορτοεκφορτωτή (όσα, δηλαδή, είναι εγγεγραμμένα στο Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών), την οποία προβλέπουν οι παραπάνω (υπό παρ. 21-22) διατάξεις.

26. Σημειώνεται ότι με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν.4455/2017 *«Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών, Εθνικό Μητρώο Ιδιωτικών Φορέων Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις»* (Α' 22), ο οποίος (κατ' άρθρο 17 αυτού) ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ήτοι από 23-2-2017), καταργήθηκαν οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 8 και 10 της υποπαραγράφου ΙΑ.7 της παρ. ΙΑ του άρθρου Πρώτου του ν.4093/2012, και οι κατέξουσιοδότηση του νόμου αυτού εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις, πλην όμως και ο τελευταίος αυτός νόμος (4455/2017) επανέλαβε τις βασικές ως άνω ρυθμίσεις που είχαν θεσμοθετηθεί με το ν.4093/2012, για το επάγγελμα του φορτοεκφορτωτή, ορίζοντας και πάλι (με το άρθρο 1 παρ. 1 αυτού) ότι οι φορτοεκφορτωτικές εργασίες διακίνησης φορτίου Λιμένα ή Ξηράς (εξαιρουμένων των λιμενικών ζωνών Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, καθώς και των αναφερομένων στην παρ. 2 β', γ' και δ' κατηγοριών φορτοεκφορτωτικών εργασιών) διενεργούνται από πρόσωπα που είναι εφοδιασμένα με τη Βεβαίωση Συνδρομής των Νομίμων Προϋποθέσεων για την Άσκηση του Επαγγέλματος του Φορτοεκφορτωτή, η οποία εκδίδεται κατόπιν της εγγραφής του στο Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών (άρθρο 3 παρ. 2 α'), καθώς επίσης και ότι οι φορτοεκφορτωτές ασφαλίζονται στον Ε.Φ.Κ.Α. σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία και τους κανονισμούς του εν λόγω Φορέα.

27. Τα αυτά ορίζει, όσον αφορά στην ασφάλιση των φορτοεκφορτωτών και η, κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν.4455/2017, εκδοθείσα απόφαση με αριθμό οικ.60814/1583/20-12-2017 των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής υπό τον τίτλο «*Γενικός Ενιαίος Κανονισμός Εργασίας Διεξαγωγής των Φορτοεκφορτωτικών Εργασιών Λιμένος*» (Β' 4561). Αντίστοιχη απόφαση για τις φορτοεκφορτώσεις Ξηράς δεν έχει ακόμη εκδοθεί.

28. Οι διατάξεις των άνω νόμων (4093/2012 και 4455/2017) είναι πανομοιότυπες και επέφεραν τις ίδιες ακριβώς τροποποιήσεις στις σχετικές διατάξεις του Κεφαλαίου Η' που διέπει τα της ασφάλισης μέσω σωματείων ή συνεταιρισμών των φορτοεκφορτωτών Ξηράς και Λιμένων. Άρα, ακόμη και εάν ετύγχαναν εφαρμογής στη κρινόμενη περίπτωση, οι διατάξεις του πρόσφατου ν.4455/2017, οι αυτές ως άνω παραδοχές θα ίσχυαν, δηλαδή υπαγωγή στην ασφάλιση μέσω αυτού του τρόπου, μόνο των εφοδιασμένων με την προβλεπόμενη και από τους δύο αυτούς νόμους, άδεια άσκησης του επαγγέλματος του φορτοεκφορτωτή που χορηγείται μετά την εγγραφή στο Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών, καταργουμένων των επαγγελματικών ταυτοτήτων που προέβλεπαν οι προϊσχύουσες των νόμων αυτών διατάξεις, καθώς και το άρθρο 57 του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφαλίσεως ΙΚΑ.

29. Επί πλέον, από τις διατάξεις των ανωτέρω νόμων και τις όμοιες των άρθρων 59-64 του Κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ, με τις οποίες ρυθμίζονται παρεπόμενες υποχρεώσεις των διοικήσεων του Σωματείου ή Συνεταιρισμού, συνάγεται ότι εργοδότες επί φορτοεκφορτωτικών εργασιών, υπέχοντες όλες τις ευθύνες του εργοδότη έναντι του Ιδρύματος, σε περίπτωση μη καταβολής εκ μέρους τους των εργοδοτικών εισφορών (άρθρο 59 παρ. 4 του Κανονισμού, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την απόφαση με αριθμό Β1/21/21/908 της 16/21 Δεκ. 1967), είναι τα μνημονευόμενα στην περίπτωση β' της παραγράφου 5 του άρθρου 8 του α.ν.1846/1951 φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ενώ για τις λοιπές έναντι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υποχρεώσεις (παρακράτηση και απόδοση εργοδοτικών και εργατικών εισφορών, τήρηση καταστάσεων και λοιπών στοιχείων) είναι η Διοίκηση του Σωματείου ή Συνεταιρισμού.

30. Σύμφωνα δε, με τα οριζόμενα στην ίδια παράγραφο 4 του άρθρου 59 του ως άνω Κανονισμού Ασφαλίσεως του ΙΚΑ, όπως ισχύει, τα εν λόγω Σωματεία ή Συνεταιρισμοί

ΓΧ
CM

υπέχουν και αυτά έναντι του Ιδρύματος, αλληλέγγυα ευθύνη με τους εργοδότες (φορτωτές και παραλήπτες των εμπορευμάτων ή ειδών) σε περίπτωση μη καταβολής, εκ μέρους των τελευταίων, των οφειλόμενων από αυτούς εργοδοτικών εισφορών.

31. Συνοψίζοντας, από τα άρθρα 58 παρ. 1 και 59 παρ. 1 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ προκύπτει ότι, ο εργοδότης καταβάλλει απευθείας στο Σωματείο ή στον Συνεταιρισμό την βαρύνουσα αυτόν εργοδοτική εισφορά, μαζί με την καταβαλλόμενη στον εργαζόμενο αμοιβή και, ακολούθως, η Διοίκηση του εν λόγω Σωματείου ή Συνεταιρισμού στο οποίο ο εργαζόμενος είναι μέλος, υποχρεώνεται να αποδώσει στο Ίδρυμα, τόσο την εργοδοτική αυτή εισφορά, όσο και την εργατική την οποία παρακρατεί από την αμοιβή του εργαζόμενου, μέσα στις προβλεπόμενες από τις διατάξεις αυτές προθεσμίες.

32. Περαιτέρω, οι κυρώσεις που ρητά προβλέπονται με την διάταξη του στοιχείου γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α., στην περίπτωση καθυστέρησης της καταβολής από ένα Σωματείο των εισφορών του δευτέρου και τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 59 του ίδιου Κανονισμού πέραν του διμήνου, είναι: α) η διακοπή της ασφάλισης όλων ανεξαιρέτως των μελών του συγκεκριμένου Σωματείου, β) η μη δυνατότητα η εκ νέου υπαγωγής στην ασφάλιση των μελών αυτών, χωρίς να προηγηθεί η εξόφληση όλων των μέχρι την διακοπή της εν λόγω ασφάλισης υποχρεώσεων του Σωματείου έναντι του Ιδρύματος, οπότε, εάν αυτό γίνει μέσα σε ένα τρίμηνο από τη διακοπή, η εκ νέου ασφάλιση συνεχίζεται από την διακοπή της, αλλιώς αυτή δεν αρχίζει πριν περάσει εξάμηνο από την εν λόγω διακοπή και γ) η μη δυνατότητα (ακόμη και επί τυχόν εξόφλησης των οφειλών του ανωτέρω Σωματείου) εκ νέου υπαγωγής των ανωτέρω μελών στην ασφάλιση του Ιδρύματος, μέσω των ευνοϊκών διατάξεων του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α., παρά μόνο μέσω των δυσμενέστερων, σε σχέση με αυτές, διατάξεων του Κεφαλαίου Ι' του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α. (οι τελευταίες τυγχάνουν δυσμενέστερες διότι κατ' αυτές – άρθρο 73 παρ. 1 – εργοδότης θεωρείται για το σύνολο των εισφορών το ίδιο το Σωματείο, το οποίο και υπέχει έναντι του

Ιδρύματος, όλες τις ευθύνες του εργοδότη, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 8 παρ. 5 και 26 παρ. 1 του α.ν.1846/1951).¹⁰

33. Στις υπό στοιχεία β' και γ' περιπτώσεις της παραγράφου 2 του παραπάνω άρθρου 62 ορίζεται ρητά ότι, «εκ νέου» υπαγωγή στην ασφάλιση των μελών των οποίων η ασφάλιση έχει διακοπεί για τους αναφερόμενους στα δύο αυτά στοιχεία λόγους, πραγματοποιείται μόνο κατά τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ι' και υπό τον όρο ότι θα εκπληρωθούν όλες οι μέχρι την διακοπή της ασφάλισης υποχρεώσεις του Σωματείου ή Συνεταιρισμού μέσα σε ένα τρίμηνο από αυτή, οπότε η επανασφάλιση, μη δυναμένη να διενεργηθεί πλέον κατά τις διατάξεις του Κεφαλαίου Η', αλλά μόνο με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ι' του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α.,¹¹ συνεχίζεται από την διακοπή της, αλλιώς αυτή δεν αρχίζει πριν περάσει εξάμηνο από την εν λόγω διακοπή.

34. Άρα, στις παραπάνω περιπτώσεις που έχει διακοπεί η ασφάλιση, τα πρόσωπα αυτά, είτε παραμένουν στο ίδιο Σωματείο, είτε εγγράφουν μετά τη διακοπή σε άλλο Σωματείο που πραγματοποιεί ασφάλιση της αυτής μορφής (ήτοι του Κεφαλαίου Η') και είναι ασφαλιστικά ενήμερο, αδυνατούν πλέον να ασφαλισθούν μέσω των ευνοϊκών διατάξεων του Κεφαλαίου Η'.

35. Συνεπώς, τα πρόσωπα αυτά, εάν και εφόσον επιθυμούν να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στο Ίδρυμα, μέσω ενώσεων προσώπων, είναι υποχρεωμένα πλέον να το πράξουν, κατά τις ρητές προβλέψεις της διάταξης του στοιχείου γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α., μόνο με τις δυσμενέστερες (σε σχέση με αυτές του Κεφαλαίου Η') διατάξεις του Κεφαλαίου Ι' του ίδιου Κανονισμού, ήτοι μόνο μέσω των προβλεπόμενων στα άρθρα 72 και 73 του Κανονισμού αυτού

¹⁰ Ανάλογες κυρώσεις έχουν θεσπισθεί και στο Κεφάλαιο ΙΑ' του Κ. Α. του ΙΚΑ (άρθρα 80-87), για τους αυτοτελώς εργαζόμενους αυτοτελώς εργαζόμενους, οικονομικά ασθενείς και στερούμενους επαγγελματικής στέγης ή τους παρέχοντες εργασία σε μη σταθερό εργοδότη ή συγχρόνως σε πολλούς εργοδότες, που ασφαλίζονται μέσω ασφαλιστικών Συνεταιρισμών, οι οποίες κρίθηκαν νόμιμες κατά τη νομολογία του ΣτΕ (αποφ. 4413/1990 και 358/1989). Μάλιστα δε, οι αποφάσεις αυτές δέχθηκαν ότι είναι έγκυρη η διακοπή της ασφάλισης των μελών του Συνεταιρισμού ακόμη και στην περίπτωση που η γεννηθείσα αυτή ανωμαλία (μη καταβολή των οφειλομένων εισφορών στο ΙΚΑ), οφείλεται σε υπαιτιότητα του Συνεταιρισμού, και τούτο διότι, το ενδιαφερόμενο μέλος που έχει εκπληρώσει τις νόμιμες υποχρεώσεις του έναντι του Συνεταιρισμού και επιθυμεί την συνέχιση της ασφάλισής του, διατηρεί την δυνατότητα να εξοφλήσει το ίδιο τις οφειλές προς το ΙΚΑ του εν λόγω Συνεταιρισμού, και στη συνέχεια να στραφεί κατά του τελευταίου, διεκδικώντας απ' αυτόν τα καταβληθέντα εκ μέρους του ποσά.

¹¹ Βλέπε Γνωμ. ΝΣΚ 55/1999, προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου Ι αυτής.

FX
α

Σωματείων, Συνεταιρισμών ή Συνεργατικών και εφόσον, προηγουμένως, τηρήσουν και τις λοιπές, τασσόμενες από τη διάταξη αυτή, προϋποθέσεις (εξόφληση όλων των οφειλών του Σωματείου μέχρι τη διακοπή, μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία, κ.λ.π.).

36. Είναι αυτονόητο, ότι η κύρωση που θεσπίζει η τελευταία αυτή διάταξη, δεν απαγορεύει στα εν λόγω πρόσωπα, στην περίπτωση που δεν εξοφληθούν στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ όλες οι μέχρι την διακοπή της ασφάλισής τους υποχρεώσεις του Σωματείου τους προς αυτό, τη συνέχιση της απασχόλησής τους (άρα και της ασφάλισής τους) ως μη μελών ενώσεων προσώπων του Κεφαλαίου Ι' του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α., δηλαδή ως φορτοεκφορτωτών παρεχόντων εξαρτημένη εργασία για λογαριασμό όμως, όχι Σωματείου, Συνεταιρισμού ή Συνεργατικής του ανωτέρω Κεφαλαίου Ι', αλλά κοινού εργοδότη, οπότε, στην περίπτωση αυτή, η ασφάλιση τούτων θα χωρήσει με βάση τις διατάξεις κοινής νομοθεσίας του ΙΚΑ.

37. Στην εξεταζόμενη περίπτωση, το Σωματείο Φορτοεκφορτωτών Λιμένος Πατρών με την επωνυμία «Η ΑΛΛΗΛ.....», διαλύθηκε λόγω της μη καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών εργοδοτών και εργαζομένων και ταυτόχρονα διακόπηκε η ασφάλισή των μελών του. Στη συνέχεια, το έτος 2014, πρώην μέλη του Σωματείου αυτού, ζήτησαν την εκ νέου υπαγωγή τους στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ βάσει των διατάξεων του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ, ως μέλη πλέον του αντίστοιχου Σωματείου Φορτοεκφορτωτών Λιμένος Πατρών με την επωνυμία «Ο ΗΡΑΚ....».

38. Πλην όμως, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, δεν είναι δυνατή η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση μέσω των ευνοϊκών διατάξεων του Κεφαλαίου Η' του μελών Σωματείου των οποίων έχει διακοπεί η ασφάλιση, στην προκειμένη δε περίπτωση δεν μπορεί να γίνει λόγος για αυτοδίκαιη ασφάλιση αυτών με μόνη την εγγραφή τους ως μελών άλλου (έστω ασφαλιστικά ενήμερου) Σωματείου βάσει των διατάξεων του Κεφαλαίου Η'. Στην αντίθετη περίπτωση, θα καταστρατηγείτο ουσιαστικά η απαγόρευση που θέτει η διάταξη του άρθρου 62 του Κανονισμού, προς βλάβη των συμφερόντων του Φορέα Ασφάλισης, καθόσον, τα μέλη του Σωματείου που οφείλει, θα μπορούσαν, αποχωρώντας από αυτό και εντασσόμενα ως μέλη άλλου Σωματείου και μάλιστα της ίδιας μορφής (του Κεφαλαίου Η'), να κάνουν αενάως χρήση της ευνοϊκής γι' αυτά σωματειακής ασφάλισης, χωρίς ποτέ να εισπράττει ο ασφαλιστικός

φορέας τις οφειλόμενες εργοδοτικές και εργατικές εισφορές, από το αρχικό Σωματείο (ή επόμενο, μεθεπόμενο κ.ο.κ.) στο οποίο αυτά ανήκαν.

39. Άρα στο τεθέν ερώτημα, κατά την πλειοψηφήσασα γνώμη, πρέπει να δοθεί η εξής απάντηση: Με βάση τα οριζόμενα στο στοιχείο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του Κανονισμού Ασφάλισης του τ. Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., δεν είναι δυνατή η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση των μελών του Σωματείου των οποίων έχει διακοπεί η ασφάλιση, μέσω των ευνοϊκών διατάξεων του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφάλισης, παρά μόνο μέσω διατάξεων του Κεφαλαίου Ι' του Ασφάλισης Κανονισμού. και υπό τον όρο, βεβαίως, ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, θα έχει προηγηθεί η εξόφληση όλων των μέχρι την διακοπή της εν λόγω ασφάλισης υποχρεώσεων του Σωματείου έναντι του Ιδρύματος. Περαιτέρω, δεδομένου ότι η συγκεκριμένη διάταξη του στοιχείου γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του Κανονισμού Ασφάλισης τ. Ι.Κ.Α–Ε.Τ.Α.Μ., αναφέρεται γενικά σε «εκ νέου» υπαγωγή στην ασφάλιση, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δεν είναι δυνατή η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση των μελών του Σωματείου των οποίων έχει διακοπεί η ασφάλιση, μέσω των διατάξεων του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφαλίσεως Ι.Κ.Α. και ότι η απαγόρευση που αυτή θεσπίζει δεν αφορά μόνο τα μέλη που παραμένουν στο αρχικό Σωματείο – οφειλέτη, αλλά επεκτείνεται και στα μέλη εκείνα που αποχώρησαν από αυτό και γράφτηκαν ως μέλη άλλου υφιστάμενου και ασφαλιστικά ενήμερου Σωματείου και μάλιστα του ιδίου Κεφαλαίου (Η'), μέσω του οποίου, ούτως ή άλλως, είναι αδύνατη, πλέον, η ασφάλιση, ακόμη και εάν έχουν εξοφληθεί οι έναντι του Ιδρύματος υποχρεώσεις του αρχικού Σωματείου, της ασφάλισης αυτής δυναμένης να πραγματοποιηθεί στην τελευταία αυτή περίπτωση (της εξόφλησης), αποκλειστικά και μόνο μέσω των διατάξεων των άρθρων 71-79 του Κεφαλαίου Ι' του Κανονισμού Ασφαλίσεως του τ. Ι.Κ.Α–Ε.Τ.Α.Μ.

40. Σύμφωνα με την μειοψηφήσασα γνώμη, η οποία σχηματίσθηκε από τον Ιωάννη Διονυσόπουλο, Αντιπρόεδρο του ΝΣΚ και τους Βασιλική Τύρου, Γαρυφαλιά Σκιάνη και Γεώργιο Ανδρέου, Νομικούς Συμβούλους του Κράτους (ψήφοι 4) από την ερμηνεία των διατάξεων που μνημονεύονται στο νομικό μέρος της εξεταζόμενης υπόθεσης, προκύπτει ότι:

rx

41. Η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση, κατά το άρθρο 62 παρ. 3 του Κανονισμού Ασφάλισης τ. Ι.Κ.Α–Ε.Τ.Α.Μ. αφορά μόνο τα μέλη-φορτοεκφορτωτές του Σωματείου των οποίων η ασφάλιση διεκόπη λόγω μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του Σωματείου προς καταβολή των οφειλομένων εισφορών εφ’ όσον εκπληρωθούν «άπασαι αι δια τον μέχρι της διακοπής της ασφαλίσεως χρόνον υποχρεώσεις προς το ίδρυμα». Η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση του ανωτέρω άρθρου δεν αφορά τα μέλη- φορτοεκφορτωτές του Σωματείου, των οποίων διεκόπη η ασφάλιση για τον πιο πάνω λόγο και τα οποία απεχώρησαν από το Σωματείο αυτό και απασχολήθηκαν ως μέλη-φορτοεκφορτωτές σε άλλο Σωματείο, ασκούντες το εκ του Συντάγματος κατοχυρωμένο δικαίωμα προς εργασία και προς κοινωνική τους ασφάλιση, αφού δεν συντρέχει νόμιμος λόγος που να επιβάλλει σ’ αυτούς να παραμένουν, μετά την διακοπή της ασφάλισής τους, συνεχώς ανασφάλιστοι λόγω της μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του Σωματείου, ήτοι της εξόφλησης των οφειλομένων απ’ αυτό εισφορών.

42. Η τυχόν στέρηση κατά το άρθρο 61 παρ. 3 του ανωτέρω Κανονισμού Ασφάλισης πρόσκαιρη ή οριστική (πράγμα που δεν προκύπτει μέχρι στιγμής για τα μέλη του ανωτέρω Σωματείου)) στους φορτοεκφορτωτές-μέλη του Σωματείου του βιβλιαρίου επαγγελματικής ταυτότητάς τους, δεν επιφέρει κατά νόμο τον αποκλεισμό της δυνατότητας των φορτοεκφορτωτών αυτών να εργαστούν σε άλλο Σωματείο, ασκούντες το εκ του Συντάγματος δικαίωμά τους προς εργασία και προς διεκδίκηση της ασφάλισής τους. Σε περίπτωση επιβολής πρόσκαιρης ή οριστικής στέρησης (πράγμα που δεν προκύπτει μέχρι στιγμής για τα μέλη του ανωτέρω Σωματείου) στους φορτοεκφορτωτές-μέλη του Σωματείου του βιβλιαρίου επαγγελματικής ταυτότητός τους, η σύμβαση εργασίας τους σε άλλο Σωματείο θα είναι άκυρη, θα μπορεί, όμως, να εκτιμηθεί ως σχέση εργασίας ασφαλιστέα.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ.

43. Σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, η απάντηση στο τεθέν ερώτημα είναι ότι με βάση τα οριζόμενα στη διάταξη του στοιχείου γ’ της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του Κανονισμού Ασφάλισης του τ. Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., δεν είναι δυνατή η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση των μελών του Σωματείου των οποίων έχει διακοπεί η ασφάλιση, μέσω των διατάξεων του Κεφαλαίου Η’ του Κανονισμού Ασφάλισης, παρά μόνο μέσω των

διατάξεων του Κεφαλαίου Ι' του Κανονισμού Ασφάλισης και υπό τον όρο, βεβαίως, ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, θα έχει προηγηθεί η εξόφληση όλων των μέχρι την διακοπή της εν λόγω ασφάλισης υποχρεώσεων του Σωματείου έναντι του Ιδρύματος και περαιτέρω ότι δεν είναι δυνατή η εκ νέου υπαγωγή στην ασφάλιση των μελών του Σωματείου των οποίων έχει διακοπεί η ασφάλιση, μέσω των ευνοϊκών διατάξεων του Κεφαλαίου Η' του Κανονισμού Ασφάλισης και ότι η απαγόρευση που η διάταξη αυτή θεσπίζει δεν αφορά μόνο τα μέλη που παραμένουν στο αρχικό Σωματείο – οφειλέτη, αλλά επεκτείνεται και στα μέλη εκείνα που αποχώρησαν από αυτό και εγγράφηκαν ως μέλη άλλου υφιστάμενου και ασφαλιστικά ενήμερου Σωματείου και δη του ιδίου Κεφαλαίου (Η'), μέσω του οποίου, ούτως ή άλλως, είναι αδύνατη, πλέον, η ασφάλιση, ακόμη και εάν έχουν εξοφληθεί οι έναντι του Ιδρύματος υποχρεώσεις του αρχικού Σωματείου, της ασφάλισης αυτής δυναμένης να πραγματοποιηθεί στην τελευταία αυτή περίπτωση (της εξόφλησης), αποκλειστικά και μόνο μέσω των διατάξεων των άρθρων 71-79 του Κεφαλαίου Ι' του Κανονισμού Ασφάλισης του τ. Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 31-03-2018

Ο Πρόεδρος
Γ. Χαλκιάς
Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Ο Εισηγητής
Ιωάννης Διονυσόπουλος
Αντιπρόεδρος ΝΣΚ